

SZÁRAZFÖLDI VIZEK VÍZFORGALMI TÍPUSAI

Vízforgalom szempontjából a szárazföldi vizeknek három fő típusa különíthető el

1. Az **eusztatikus** - állandó vízforgalmú - vizek állapotát a megszakítás nélküli hosszabb ideig tartó egyöntetűség jellemzi. Egész életük alatt vízzel borítottak, vízforgalmukra a medrükben lévő vízmennyiség nagyfokú állandósága jellemző, ami vízforgalmi oldalról a víztér viszonylagos nyugalmi állapotát, azaz a benne lezajló, adott típusú történések állandóságát, rendszeres ismétlődését biztosítja.
2. A **szemisztatikus** - átmeneti vízforgalmú - vizek állapotára az ideiglenes jelleg, a közbülső helyzet a jellemző, mivel hosszabb időtávon – élesen el nem választható módon- mindkét másik határoló típus jellegzetességeinek bizonyos vonásait egyesítik magukban. Többnyire egész életük alatt vízzel borítottak, vízforgalmukra a nyugalmi állapot hiánya, a viszonylagos tág, de nem szélsőséges határok között mozgó, időben viszont rendszertelenül bekövetkező változások jellemzőek, olykor már egy-egy vegetációperióduson belül is. Mivel tipikusan átmeneti helyzetűek az eusztatikus és az asztatikus típusú vizek között, előfordulhat, hogy alkalmanként – egy –egy vegetációperiódusban- eusztatikus, míg egy másikban asztatikusnak minősíthetők.
3. Az **aszztatikus** - változó vízforgalmú - vizek állapotára a múlandóság, a könnyen és gyakran bekövetkező módosulás, a szabálytalanul, sőt sokszor szeszélyesen fellépő átalakulás a legfőbb jellemzője. Többségük évenként legalább egyszer, de gyakran többször kiszárad. A kiszáradás azonban csak a legszélsőségesebb eset, hiszen lehetnek egész életük alatt vízzel borítottak is, ilyenkor viszont a medrükben lévő vízmennyiség még egy vegetációperióduson belül is szeszélyesen változik.